

[S. Rasmussen.]
steren omtalte, og det vilde jeg hilse med Glæde.

Lovforslagets § 10 bestemmer, at efter at en Elev har gaaet paa Seminariet i 2 Aar, kan han indstilles til første Del af Eksamen, hvis Seminariet vil det. Det er rigtigt, synes jeg, for hvis en Elev har gaaet paa Seminariet i 2 Aar, og Lærerne mener, at denne Mand i Virkeligheden ikke egner sig til at fortsætte, saa er det ikke for tidligt, at han holder op. Som Ordningen er nu, skal der ogsaa en Indstilling til fra Seminariet til sidste Del, men dette bortfalder efter den nye Ordning, og det mener jeg ogsaa er fuldstændig rigtigt. Et ungt Menneske, der har læst i 4 Aar paa et Seminarium, maa ikke være udsat for, at maaske et eller andet uheldigt Forhold paa Seminariet gør, at han ikke bliver indstillet til sidste Del; han maa have Ret til at sige: nu har jeg læst i disse Aar, og saa maa jeg ogsaa have Lov til at gaa op og blive prøvet efter de Fordringer, der nu en Gang stilles. Derfor hilser jeg med Glæde, at Bestemmelsen om Indstilling til sidste Del nu bortfalder.

I 2det Stykke af samme Paragraf siges det, at sidste Del af Lærereksamen skal bestaa senest 4 Aar efter første Del; af disse 4 Aar er det tilladt vedkommende at tilbringe de 2 udenfor Seminariet, men vedkommende skal i disse 2 Aar være beskæftiget med Lærervirksomhed. Uden at stille bestemte Forslag — vi kan jo tale om det i Udvalget — vil jeg dog henstille til den højtærede Undervisningsminister at overveje, om det ikke vil være heldigt, at der her bliver foretaget en Ændring. Jeg kunde nemlig tænke mig, at en ung Mand eller en ung Kvinde, der i 2 Aar har læst paa Seminariet og faaet en hel Del elementære Kundskaber, efter de 2 Aars Forløb maaske ikke rigtig er klar over, om han eller hun vil fortsætte og fuldføre sin Uddannelse til Lærer eller Lærerinde, og gaar over i anden Virksomhed. At denne anden Virksomhed saa absolut skal være Lærervirksomhed, for at vedkommende efter de 2 Aars Forløb eventuelt atter kan komme ind paa Seminariet, det finder jeg lidt uheldigt, naar vedkommende i øvrigt opfylder de Fordringer, der stilles. Det kunde jo nemlig godt være, at et saadant ungt Menneske i Løbet af disse 2 Aar kunde komme paa den Tanke: Jeg har i Grunden Lyst til at blive Lærer — og saa mener jeg ikke, det skulde være en Hindring for den paagældende i disse to Aar at have taget Del i praktisk Arbejde af anden Art end just at have været beskæf-

tiget med Lærervirksomhed. Det er, som sagt, et Spørgsmaal, som jeg mener vi kan tale om i det kommende Udvalg, men jeg vilde altsaa sætte Pris paa, om denne Bestemmelse kunde blive ændret.

Jeg sætter stor Pris paa, at man i § 11 har faaet indsat en Bestemmelse om, at forinden Udnævnelser af faste Censorer finder Sted, skal der forhandles med det i § 4, 2det Stykke, omhandlede Udvalg.

Endelig kunde jeg have Lyst til at sige et Par Ord angaaende den foreslaaede Deling i Seminarieundervisningen efter de 2 Aar. Som jeg før udtalte, paaskønner jeg denne Deling, saa meget mere som jeg altsaa gaar ud fra, at det vil blive muligt efter de 2 første Aars Undervisning at give de unge Mennesker noget mere Undervisning i praktisk Skolegerning. Hele Skolekommissionen var i sin Tid enig om, at her var der maaske en Brist i vor nuværende Lærerruddannelse, og det tror jeg ogsaa, der er. Det vilde vistnok være af overordentlig stor Betydning for de unge Lærere, om de i de sidste 2 Aar kunde faa noget mere praktisk Undervisning i Metode og meget andet, selv om jeg godt ved, at den Lærer, der virkelig skal drive det til noget i Folkeskolen, altid selv vil faa sine egne Metoder at gaa frem efter; jeg tror, at der alligevel i de to sidste Aar kunde gives de unge en hjælpende Haand, saa at de ikke paa mange Maader stod saa famlende, naar de kommer ud, som de ellers gør. Derimod ved jeg ikke, om det er ganske rigtigt, som det siges i Forslaget, at i 3die og i 4de Klasse skal Eleverne foruden i visse Fællesfag modtage Undervisning i en af de to Faggrupper. Vi var et Mindretal i Skolekommissionen, som vel forstod Betydningen heraf, men som mente, at vi maaske her ikke skulde sige „skal“, men derimod, at hvis Eleverne og hvis Seminarierne ønskede det, saa kunde en saadan Deling finde Sted. Jeg kunde nu godt tænke mig, at det maaske kan være lidt uheldigt, thi der vil jo blive en Specialundervisning i disse to Retninger, og naar jeg tænker paa den almindelige Folkeskole — og jeg er enig med Venstres Ordfører i, at det, som denne Uddannelse skal tage Sigte paa, er den almindelige Folkeskole —, vil denne Deling i mange Tilfælde ikke komme en Lærer, der skal virke i den almindelige Folkeskole, særlig til gode. Jeg kunde derimod tænke mig, at hvis han maaske fik Lejlighed til i de 2 Aar at beskæftige sig ikke med disse særlige Faggrupper, men efter noget mere frit Valg og i øvrigt at fortsætte sin Undervisning i Seminariets almindelige i Forbindelse med Folkeskolen